

Слабке серце. Книга 2

КУПИТИ

Про книгу

Арібелла, принцеса Осіннього двору, вирушає до Етеріуму. Її завдання - виправити помилки Літньої принцеси та нарешті вирізати серце одного з темних лордів, щоб урятувати свій народ від прокляття.

Через помилку порталу Арібелла потрапляє в Етеріум просто посеред вечері жорстокого і владного лорда Страйкера, тож він одразу кидає принцесу до в'язниці.

Розділ 1

— І ти, певно, віриш, що здолаєш лорда Етеріуму з такими навичками?!
— вибухнула королева Ліліана. Її слова вдарили, мов батіг. — Тримай руків'я міцніше!

Я схопила меч, як вона звеліла, але не стримала сердитого гарчання.

— Ось так. Дай волю гніву. У нас лише два тижні, щоб підготувати тебе до відкриття порталу на осіннє рівнодення. Гнів завжди кращий за слабкість.

— Я не слабка! — випалила я, повернувшись до неї та пів дюжини наставників, з якими вона змушувала мене тренуватися щодня.

Королева Ліліана була невтомною в прагненні зробити мене наступницею Дон. Вона рідко згадувала про втрату доньки, але я розуміла, що означає її мовчання. Чемпіонка Літнього Двору не повернулася вчасно. Дон залишилася у своєму останньому прихистку серед зірок.

Ще ніколи чемпіонка Літа не лишалася на чужині, і тепер саме я мала здобути серце лорда Етеріуму — інакше прокляття, яке вже охопило Літній Двір, дістанеться й до моїх земель.

— Доведи це. — Королева Ліліана вихопила меч із рук наставника і кинулася на мене.

Я ледве встигла відскочити, зойкнувши від несподіванки, але вона вже розвернулася і завдала нового удару.

Її меч із силою вдарив мій, і я ледве втримала його в руках.

— Ви знавісніли! — випалила я.

В її очах блищала шалена рішучість.

— Так, я знавісніла заради порятунку нашого народу. Якщо ти не повернешся з тим серцем, усі ми будемо просити притулку у Зимового Двору.

Її слова приголомшили мене, але вона одразу ж завдала ще одного удару, який я відбила.

— Я цього не допущу. — промовила я, поки кружляла з нею в поєдинку, де ми кидалися вперед-назад, ухилялися й схрещували мечі.

Клак-клак-клак. Метал мого меча брязкав об її. Мене переповнював сором, адже я розуміла — королева стримується, щоб не нашкодити мені. У дитинстві батьки не дозволяли займатися фехтуванням довше, ніж два тижні. Щойно моя... проблема знову давала про себе знати, батьки забороняли фізичні тренування та спорт. «Твоє покликання в іншому», — говорили вони.

Королева Ліліана крикнула, вдаривши по моєму мечу так сильно, що той вилетів із рук і впав на землю. Її розкішне золоте волосся вибилося з пучка и тепер неслухняними кучерями спадало на плечі.

— І що ти тепер робитимеш, Арібелло? — запитала вона, нахиливши голову набік, і рушила до мене повільними кроками.

Моє серце закалатало, почало глухо відбивати ритм у грудях, поки я задкувала.

— Я знаю твій маленький секрет, — кинула вона з насмішкою, і я відчула, як кров відлинула від обличчя.

Вона знала? У голові запаморочилося, і я зосередилася на диханні, щоб приборкати шалений ритм серця.

— Доведи, що можеш впливати на мій настрій і відібрати меч, — промовила королева, і полегшення розлилося моїм тілом.

А, цей секрет. Не те щоб його ретельно приховували, але мій дар був доволі незвичним і багатьом не припадав до душі.

Тому я нечасто говорила, що володію такими здібностями.

— Ваша Величносте, я б ніколи не застосувала цей дар проти вас, — мовила я, поки не вперлася спиною в холодну стіну.

Королева Ліліана піднесла вістря меча мені до горла, і мої очі широко розплющилися від жаху.

Ця жінка справді збожеволіла.

Навіть наставники, які спостерігали за нами, здивовано ахнули.

— Вибий меч із моїх рук, інакше я всаджу його тобі в горло, — заявила вона.

У мене від шоку аж рот відкрився.

— Три... два... — почала вона відлік, і я спрямувала на неї хвилю шаленого відчаю.

Раптом королева Ліліана залилася сльозами. Вона закричала, наче їй завдали нестерпного болю, і дивилася навколо, розгублено шукаючи чогось, що більше не існувало. Цієї миті я скористалася шансом: вивернулася від атаки та спритно вихопила меч з її рук.

Очі не витримували цього видовища: королева ридала, хапаючись за серце, ніби воно ось-ось розірветься. Але ще більше болю мені завдали налякані и насторожені погляди наставників. Фейрі завжди змінювали ставлення до мене, щойно дізнавалися про мій дар.

Я забрала емоції назад, ніби зняла з королеви ковдру — і обличчя Ліліани змінилося: замість розпачливих ридань з'явилася широка усмішка.

— Ох, любонько, то ти стільки часу приховувала таку здібність?

Я відчула глибокий жаль щодо Дон. Яким було її дитинство, якщо матір пишалася нею лише тоді, коли та доводила свою майстерність у вбивстві чи роззброєнні ворогів?

— Вибачте, — щиро сказала я.

Королева витерла сльози зі щік, всміхаючись.

— Це було дуже реалістично. Якби я не знала про твій дар, то вирішила б, що це мій справжній стан. Ніколи не вибачайся за це. Саме ця сила колись нас урятує. Тож зосередьмося на твоєму дарі, бо з фехтуванням справи кепські.

Я насупилася. Вона щойно заявила, що я погано фехтую. Начебто дрібниця, але мені все одно кортіло довести протилежне.

У певному сенсі я навіть захоплювалася королевою — на відміну від моїх батьків, вона не бачила в мені тендітну квітку.

— Добре, — невпевнено відповіла я.

Фалана, помічниця нашого Двору, увійшла до тренувальної зали з дерев'яним планшетом і відкашлялася. Її яскраве руде волосся, як завжди, було зібране у фірмовий пучок. Вона чекала, поки я підйду ближче, і лише тоді почала тихо розповідати:

— На південному кордоні проблеми. Король Леонард просить вас туди з'їздити. Це займе кілька годин.

Я озирнулася на королеву. Вона відмахнулася:

— Продовжимо роботу з картографією після вечері.

Я важко зітхнула. Попри любов до книг і навчання в усіх його проявах, ця підготовка виснажувала мене до краю. Мій день починався силовими тренуваннями, після сніданку була історія Етеріуму, далі — заняття з зіллеваріння, обід, а потім ще чотири заняття аж до глибокої ночі. Наприкінці дня я ледь не падала від втоми, а мої друзі вже й не сподівалися, що я знайду бодай хвилину на зустріч.

Поки я йшла за Фаланою, вже в коридорі взяла чистий рушник у служниці. Витерши обличчя, провела долоньями по штанах.

— То про яку проблему деться? — запитала я Фалану, коли ми залишилися наодинці.

У Фейрі Двори завжди були матріархальними, але моя мати, королева Беатріс, ніколи особливо не переймалася повсякденним правлінням. Усі знали, що справжнім володарем Осіннього Двору був мій батько, хай офіційно й носив титул консорта. Я все ще навчалася, щоб колись замінити його, і не могла ухилятися від цих обов'язків, якою б важливою не була підготовка до подорожі в Етеріум.

Останні кілька місяців були справжнім випробуванням для мене, та я вдячна, що ходного разу не сталося «загострень». Можливо, я могла б жити так завжди. Мати оберігала мене змалечку, наче я була тендітною порцеляною лялькою. Але тепер, коли я нарешті відчула, що живу більш-менш «звичайним» життям, мені це навіть подобалося.

— Поки що нічого конкретного, міледі. Якийсь селянин повідомив, що щось трапилося із колодязем, — сказала Фалана та озирнулася, аби переконатися, що нас ніхто не чує.

Я зупинилася.

— Принцеса Осіннього Двору їде на південний кордон, перебивається харчами в дорозі, і все це заради того, щоб оглянути якийсь там висохлий колодязь?

Зазвичай я не була такою вибагливою, але це доручення

явно не відповідало моєму статусу. Невже батько на мене розсердився? Інакше чому б він відправив мене виконувати таку дріб'язкову справу?

Фалана підійшла ближче і перейшла на пошепт:

— Селянин каже, що вода в колодязі чорна, немов вороняче крило. Ваш батько хоче, щоб ви особисто в цьому переконалися. Ви — єдина, кому він довіряє.

Я зблідла. Чорна вода. Прокляття. Тільки не це. У нас ще було два тижні. Невже все почалося вже зараз, у Осінньому Дворі?

Моє серце забилося частіше, і запаморочення нахлинуло на мене так, що я похитнулася, втративши опору.

— Міледі! — вигукнула Фалана.

Помічниця вхопила мене за руку, але було вже пізно. Чорні плями затанцювали перед очима, і я знепритомніла.

Рекомендована література

Ігри (Twisted #2)

Розбите серце. Книга 3

Тобі боляче?

Беладона

Як убити свого боса.
Посібник Мак-Мастера
для вбивць

Холодне серце. Книга 1

ridmi
ТВІЙ УЛЮБЛЕНИЙ КНИЖКОВИЙ

КУПИТИ